

عنوان مقاله:

برج آزادی نمادی از معماری پایدار در تهران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فرهنگ، هنر و معماری اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

سهیلا خداپنده

خلاصه مقاله:

توجه به رویکرد معماری پایدار و نیز توجه میراث فرهنگی به ابنیه تاریخی بسیاری از دست اندرکاران این عرصه تمایل به حفظ و نگهداشت این ابنیه چه قدیمی و چه جدید را برای حفظ و نگهداشت آن دارند. چند دهه از مطرح شدن معماری پایدار در عرصه معماری می گذرد و مجامع بین المللی راهکارهای بسیار را برای تکمیل و تکامل آن ارائه نموده اند. قطعاً اصول معماری پایدار که همان حفظ انرژی های طبیعی، کاهش استفاده از سوخت های فسیلی و همزیستی با محیط و اقلیم است باید مد نظر طراحان و فعالان عرصه معماری قرار گیرد. معماری شهر تهران یکی از نمونه های موردی آن می باشد که معماری مدرن در کنار معماری بومی است که چنان به هم آمیختگی سنتی و مدرن است که آدمی را گیج می کند. شهر بستر قدیمی را داراست یا مدرن این در هم پیچیدگی انسان به این فکر و امیدارد که ابنیه های تاریخی فرهنگسرا ها و نیز پارکها و مساجد. راجز الوییت طرح برای حفظ و نگهداشت آن کوشید. این درآمیختگی با بستر و توجه به قابلیت ها و محدودیت های آن باعث همسو شدن معماری و جلب نظر مخاطبان به ایده های بهتر در معماری تهران و راه های توسعه و حفظ و معماری پایدار آن شده است. است، سبک معماری این ساختمان ها قدیمی در کنار ساختمان های مدرن در همان بهم ریختگی منظر و نیز نیاز توجه بیشتر به فضا های خارجی و نما و نیز توجه بیشتر مسئولین به زیبا سازی شهر این مقاله استخراج ویژگی های نهان معماری پایدار در معماری تهران و نیز راه های جذب بیشتر مخاطبان به این مسئله است. روش تحقیق در این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه و مقاله و نشریه است. نتایج بدست آمده از این پژوهش به روشن شدن اصول پایدار نهفته در معماری تهران منجر خواهد شد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری سنتی، ایران، معماری تهران، طراحی پایدار، ابنیه تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538008>

